

Věřím svému nošu

Text:
Petra
Kruntorádová
Foto: Biorythme

Když byla **Aneta Adamčíková** ještě malou Anetkou a ostatní holčičky si hrály na princezny a pečovaly o plyšové pejsky, její nejoblíbenější hra byla na prodavačku, kdy rodičům nabízela dorty z písku, kytky ze zahrady a nakonec – kosmetiku. Už v jedenácti měla i svůj vlastní ručně malovaný katalog zboží. Nedivte se, že se z ní stala inženýrka chemie, která si později splnila svůj sen: přetavit největší zálibu - výrobu kosmetiky - v živobytí. A to bez jakékoliv zkušenosti s podnikáním. Dnes je z její firmy Biorythme významná značka na českém trhu s přírodní kosmetikou. A jelikož na začátku Anetina podnikání stály přírodní deodoranty a nám začíná období tepla a zvýšené potivosti, budeme si povídat právě na toto téma.

Pojďme začít malým opáčkem toho, proč se vlastně potíme?

Pocení slouží k ochlazení kůže (a tím i celého organismu), tudíž právě proto je v letních měsících pocení aktuálnější téma. Dále se díky pocení z těla dostávají toxiny nebo jim nevědomky lákáme potenciální protějšky (pot obsahuje feromony). Potní žlázy se nacházejí na mnoha místech lidského těla. A je zajímavé, že i když ženy jich mají větší množství, muži produkují větší množství potu.

A proč je s potem spojen zápach a následně tudíž problém, jak ho redukovat či úplně odstranit?

Pot je z 99% tvořen vodou, zbývající procento jsou ale různé další látky jako minerály, sůl, bílkoviny atd. I toto malé množ-

Koukněte na:
www.biorythme.cz

ství stačí k tomu, aby se podpaží stalo přirozeným domovem bakterií, které se živí naším potem. Pot sám o sobě nesmrdí, to bakterie jsou odpovědné za jeho možný nepříjemný zápach – rozkládají ho totiž na další sloučeniny a právě ty nám nevoní.

Myslíš, že pocení souvisí nějakým způsobem se životním stylem, tím, co jíme a pijeme?

Osobně moc nevěřím, že pot zapáchá pouze lidem, kteří žijí nezdravě. Já jako nekouřící vegetariánka, pravidelně praktikující jógu, smrdím při fyzické práci jako prasátko. Naopak zbytek žen z mé rodiny deodorant skoro ani používat nemusí, protože téměř nejsou cítit. Co mám ale vyzpozorované a potvrzené od některých zákaznic, je fakt, že pot je jinak cítit při velké psychické zátěži. To jsou chvíle, kdy osobně vždycky sahám po pačulovém deoši, který z tohoto typu smradu dokáže vyčarovat sexy vůni.

V boji s pocením nám pomáhají deodoranty a antiperspiranty. A protože ne každý si je možná jistý rozdílem mezi nimi, poprosím tě o vysvětlení.

Antiperspirant zabraňuje pocení, toxiny se nemohou dostávat z těla, protože cíleně ucpává potní žlázy. Deodorant pocení oproti tomu nezabraňuje, takže se toxiny přirozeně odplavují s potem pryč z těla. Co by ale dobrý deodorant měl umět, to je zabránit nepříjemnému zápachu rozkládajícího se potu. Buď ho může pomoci různých vonných látek maskovat – nebo

Se sestrou Jenny (díky které vznikl první deoš) dodnes spolupracují

Aneta si zakládá nejen na tom, aby byly její výrobky vysoce funkční, ale důležitý je pro ni také celkový design, jehož je také autorkou.

v lepším případě obsahuje látky, které aktivně smradutvorné bakterie a molekuly pachu likvidují. Asi tě neudiví, že Biorythme nevyrabí antiperspiranty, ale jen deodoranty, kterým říkám deoš.

A jaký byl tvůj historicky první vyrobený deoš?

Byla to kombinace pačuli, máta, rozmarýn. Vznikl asi před deseti lety jako deodorant pro mě, rodinu a kamarádky. Na úplném začátku obsahoval jen kakaové máslo, mandlový olej, včelí vosk, jedlou sodu a esenciální oleje. Vymyslela jsem ho vlastně díky starší ségře, která celou rodinu podarovala o jedněch Vánocích pytlíčky s jedlou sodou. Mysleli jsme si, že si z nás dělá legraci, ale vykřikovala u toho, že je to zázrak na všechno, tak jsme její tipy vyzkoušeli a ono to opravdu zabíralo. Kromě jiného si s její pomocí léčila atopický ekzém, nebo si míchala každé ráno kašičku z vody a jedlé sody a tu si pak patlala do podpaží proti nepříjemnému zápachu. Asi si ale dovedeš představit praktickou část věci – já jsem třeba ráno ráda, že zvládám všechny hygienické rituály, a k tomu si navíc ještě matlat nějakou kašičku? Takže to chtělo lepší řešení.

A to vypadalo jak?

Od začátku jsem věděla, že můj ideální deodorant musí být v „tyčince“. Pak následovalo „vaření“, testování, upravování receptury a tak pořád dokola. Ono se to nezdá, ale ladění dá docela práci – jednou je deoš moc mazlavý, jindy zase moc tuhý a nejde roztírat. Pak je v něm moc sody, takže dře, pak zase málo, takže nefunguje... a tak.

Proč jsi se hned na začátku rozhodla pro docela neobvyklou vůni pačuli?

Protože mám tu vůni moc ráda. Je pro mě hlubokou, meditativní, a přesto živočišnou a živou silicí, která je navíc do deodorantu jako dělaná tím, že na kůži vydrží neskutečně

dlouho. Jen mi přišlo, že je třeba něčím tuto zemitou, těžkou vůni zlehčit, a tak se velmi brzo k pačuli přidala silice z máty peprné a rozmarýnu. Hned jsem věděla, že to byla trefa, což mi potvrzovaly i nosy kamarádek a hlavně ty výsledky – prostě opravdu deodorant, který funguje celý den! Na rovinu, není to vůně pro každého. Ale jestli máte zálibu v zemitých, kořeněných vůních s nádechem živočišnosti, budete určitě nadšeni. Vlastně se musím přiznat, že jsem až překvapena, jak velkému okruhu tato výrazná vůně vyhovuje. Zatím se našlo jen pár lidí, kterým deodorant opravdu nevoní, což je dobrá zpráva i pro jeho milovnice a milovníky (používají ho i muži) – okolí většinou napoprvé reaguje zvědavým očucháváním, co to tak zajímavě voní. A ano, pačuli také může kdekoho přilákat, vyzkoušeno na vlastní kůži.

Ti, kterým nevoní pačuli, si ale u tebe také vyberou?

Určitě, v tuto chvíli nabízíme 7 různých vůní, ze kterých je absolutním bestsellerem Citronová meduňka. Pro ty, kdo preferují před svěžimi vůněmi jiné, pak máme několik květinových a ovocných. Ty jsou určené spíše pro dámy, které ale čím dál častěji hledají přírodní deodorant i pro svůj protějšek – na otázku, jestli se některý z našich deošů hodí také pro pány, ráda doporučuji buď ten meduňkový a pačulový, ke kterým v nedávné době také přibyla úplně nová vůně V lese najde(š) se... ta byla původně myšlená spíše pro pány, ale zdá se, že okouzluje stejně tak i mnoho žen – včetně mě.

Co je základem deodorantů Biorythme?

Základním surovinám dominuje ovšem kakaové máslo v potravinářské kvalitě. To má spoustu výhod – při pokojové teplotě je tuhé, ale při styku s lidským teplem začne tát (stejně jako čokoláda), přirozeně je velmi odolné proti žlknutí. Má i jednu nevýhodu, a tou je poměrně vysoká cena. Proto se většinou v kosmetice vyskytuje v malém množství jako „luxusní“ přísada a ještě jsem na trhu nenarazila na deoš, který by měl

tento drahocenný tuk jako základ.

Konvenční kosmetika obsahuje spoustu velmi účinných, ale pro organismus ne úplně vhodných chemikálií, které zamezují vzniku a zápachu potu. Co tyto látky nahrazuje ve tvé kosmetice?

I zcela přírodní deodoranty mohou fungovat skvěle. Pokud se ráno nanese dostatečně velké množství, které může být větší než u konvenčních produktů, deodoranty účinkují celý den... to mám ověřené přímo na sobě, kdy celý den fyzicky pracuji v dílně. Kromě jedlé sody, která absorbuje vlhkost a zápach, a esenciálních olejů všechny naše původní deoše (se sodou) obsahují ještě dvě kouzelné složky – Triethyl Citrate a Farnesol. Triethyl Citrate je rostlinný ester kyseliny citronové, který se dokonce používá v potravinářství a Farnesol je zase přirozenou součástí některých esenciálních olejů (např. neroli, růže, citronela). Obě suroviny mají schopnost zabraňovat bakteriím, aby rozkládaly pot, a ten díky tomu není nepříjemně cítit.

Přestože v tomto povídání zaznívají doslova ódy na jedlou sodu, ve tvém portfoliu jsou i deodoranty bezsodé. Proč?

Sodu skutečně vnímám jako něco přírodního a léčivého. Zároveň ale připouštím, že pokud je na ni někdo alergický, tak ji samozřejmě nemůže používat a plně chápu, že mu ani deodoranty se sodou nevyhovují. Podle mých zkušeností se reakce na naše sodové deoše vyskytuje u cca 1 zákazníka ze 2 tisíc lidí. Bohužel mezi ně patří i můj přítel, proto jsem měla velkou motivaci vymyslet účinné výrobky bez sody, která je u přírodních deošť naprosto zásadní složkou. Trvalo to přes 2 roky a vznikly stovky nefunkčních vzorků, nakonec se to ale podařilo a my tak v roce 2019 uvedli nové deoše bez sody. Ty si rychle získaly stejnou oblibu jako naše původní – i mezi zákazníky, kterým soda nevadila. Vyrábíme je totiž v nových

K deodorantům postupně přibývají další kosmetické produkty, ale třeba i přírodní svíčky.

Biorythme nabízí 7 různých vůní, ze kterých je absolutním bestsellerem Citronová meduňka

vůních, které nejsou u původních výrobků k dispozici. Pokud se někdo rozhoduje, jakým deošem od Biorythme začít, vždy radím řídit se podle vůně – pokud vás přitahuje vůně dostupná pouze u deo bez sody, klidně vyzkoušejte tuto variantu - pokud vás ale zlákala některá z vůní původních deodorantů se sodou, rozhodně se nemusíte ničeho bát - spolu s vámi naše původní deo používají za ty roky již desítky (možná již spíše stovky) tisíc zákazníků, kteří jsou nadšení!

A jak je to s účinností? Fungují lépe deodoranty se sodou nebo bez?

To si musí každý vyzkoušet sám na sobě, protože každý jsme jedinečný a máme také jedinečné složení potu - takže jedni preferují deo se sodou a druzí „přísahají“ na ty bezsodé.

Při tvorbě svých výrobků pracuješ s vůněmi. Jakým způsobem vybíráš kombinace a jaká je tvá oblíbená vůně?

Podle vzhladu mě lidé většinou typují na květinky, citrusy, ale mojí vášní jsou těžké vůně: pačuli, benzoe, oudy, santal, tabák... Při vymýšlení našich vůní se musím vžít do našich zákazníků, protože bych jinak tvořila samé zemité, pánské kombinace. Parfém vznikne buď tak, že si ho nejprve umíchám pro sebe a pak ho skutečně použijeme, nebo dám sama sobě úkol – třeba „květinová vůně“ a už se motám kolem toho.

Učila ses někde aromaterapii, máš nějakou svou guru-aroma-poradkyni?

Žádný kurz aromaterapie nemám, guru přes vůně také ne. S esenciálními oleji pracuji přes 15 let a svému nosu věřím -

ráda odhaluji pančované oleje, které se tváří jako přírodní, umím rozpoznat kvalitu a tím cenu surovin, vím, co se k čemu hodí a co ne... tohle všechno bylo třeba „načichat“. Druhá část sebezvdělávání je teoretická - četba odborné literatury, například knih od R. Tisseranda. Je důležité vědět, co si člověk může dovolit: esenciální oleje jsou nesmírně silný koncentrát stovek chemických látek, který může při nesprávném použití skutečně ublížit.

Je nějaká vůně, která ti nesedí a pracuješ s ní? Mění se tvá oblíba jednotlivých vůní v závislosti na tvém cyklu, ročním období zkrátka chodí života? Je nějaký produkt, který si stvořila a teď ti již tak nevonia?

Na rozdíl od syntetických parfémů, kde mi nesedí 99% produkce, to mám s esenciálními oleji úplně naopak: voní mi snad všechny. Nevybavuji si žádný olej, který bych opravdu nesnášela. A zdá se, že to tak má spoustu zákazníků, protože se často stává, že střídají všechny naše deodoranty, i když jsou typově každý jiný.

Dáš nám tip jak v létě „nesmrdět“ když náhodou nemáme po ruce deoš? Můžeme si pomoci něčím, co máme doma? Je třeba nějak vnitřně pracovat či jíst zdravě abychom voněli?

Domácí recepty na jednoduchý deodorant jsou různé: od potírání podpaží čerstvým citronem až po nanášení kašičky z jedlé sody a vody. Obě suroviny jsou fajn, dokonce se objevují i v našich recepturách (i když citron v trochu sofistikovanější podobě - jako lemon ester).

Vypadá to, že kosmetikou docela žiješ - je nějaké místo, kde by se naši čtenáři mohli případně dozvědět více o různých tématech s ní spojených?

Určitě, na našich stránkách (biorythme.cz) najdete docela rozsáhlý blog, kde píši články o kosmetice trochu jinak než bývá zvykem - očima chemičky. Snažím se jít více do hloubky, u diskutabilních složek (parabeny, silikony, hliník...) vždycky předkládám argumenty jejich zastánců i odpůrců, aby se každý mohl rozhodnout podle svého uvážení - ale s dostatkem faktů.

Falešná Pařížanka

O životě v hlavním městě módy navzdory vlastním hodnotám

Text a kresba:
Kamila
Boudová

Máme to za sebou

Přišla karanténa a můj život se nijak výrazně nezměnil. Začala jsem jen trávit víc času s dcerou a opět pravidelně vídat jejího otce, když jsme si ji předávali. Školka, která za normálního provozu funguje jako přetlaková komora, byla zavřená. Karanténa odešla a můj život se nijak výrazně nezměnil. Školka umí podle nových pravidel přijímat děti vždy jen na dva dny v týdnu, aby zachovala malé skupinky dětí a přísná hygienická pravidla. Dál tedy trávím hodně času s mou dcerou a dál se dost vídám s jejím otcem. Zvenku by se snad dalo říct, že nás ta karanténa sblížila. Lidé na ulicích se začali zdravít, aniž by se znali. Prostě jen z nadšení, že vidí člověka. Rozdělené páry znovu stanuly bok po boku při péči o své děti.

Karanténu tu odpískali s tím, že už si nemusíme podepisovat certifikáty při opuštění domu. Znovu otevřeli les! Ano, i les tu zavřeli a podle svědectví odvážných recesistů se po něm policajti projížděli na koních a hledali neposlušné občany. Pokuta: 135 euro. Pro klid vaší duše, zmíněný recesista se jim schoval v roští a pokuta ho nestihla.

Můžeme se dokonce rozprchnout až 100 km od Paříže oproti původnímu nařízení okruhu jednoho kilometru od bydliště. Roušky jsou povinné pouze v dopravních prostředcích, a i tak je město zdarma rozdává všem, kteří se o ně přihlásí. Lidé v ulicích a v obchodech je nosí i bez nařízení. Zda je to kvůli koronaviru, nebo smradu z aut a znečištěnému vzduchu, který se s „životem“ vrátil do ulic, toť otázka.

Skončila karanténa a před ZAROU stojí nekonečné fronty lačných zákazníků. Auta a smrad. Odnesli jsme si z té zvláštní doby vůbec něco? Objevili jsme něco o sobě? Naučili jsme se něco o světě kolem nás?

Skončila karanténa a Paříží otřásla šílená bouře. V sobotu bylo dusno jak uprostřed srpna. Napětí mezi nebem a zemí. V devět večer začalo pršet a v noci se celé nebe rozsvěcelo jako ohromný stroboskop. Hromy trásly celými domy a jejich vibrace pronikaly až hluboko do našich těl, do našich kostí, do našich srdcí. Lidé seděli za okny a dívali se ven na to boží dopuštění. Někteří se modlili, někteří se prostě jen báli. Někteří zavřeli okenice a u oltářů televizí předstírali, že se nic nestalo.

Nic se nezměnilo. Lidé opět spěchají na metro a z všudypřítomného davu se jim ježí chlupy na zádech. A ti, kteří pod tlakem karantény museli navázat přímý kontakt se svými bývalými partnery, si oddechli, že to mají za sebou.